

ĶĒNIŠĶĪGA PRIESTERU SAIME

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Pēt. 2:1-3, Ebr. 4:12, 1. Pēt. 2:4-8, Jes. 28:16, 2. Moz. 19:3-6, 1. Pēt. 2:5, 9, 10.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķa priesteru saime, svēta tauta, tā īpašums, kas jūs no tumsas ir aicinājis savā brīnumainajā gaismā, lai jūs sludinātu viņa izcilos darbus.” (1. Pēt. 2:9)

Būdams pats dziļi jūdu kultūrā, reliģijā un vēsturē, Pēteris nosauc kristiešus, kam viņš raksta, par svētu tautu, paša Dieva tautu. To darot, viņš lieto derības valodu no Vecās Derības, lai atsauktos uz seno Israēlu, šeit attiecinot to uz Jaunās Derības draudzi.

Un nav nekāds brīnums: pagānu ticīgie Jēzū ir kļuvuši par Dieva derības ļaudīm. Arī viņi tagad ir Dieva apsolījumu saņēmēji. “Ja daži zari ir nolauzti, bet tu, zars no savvaļas olīvkoka, uzpotēts to vietā, esi saņēmis daļu no dārza olīvkoka saknes treknuma, tad nelielies citu zaru priekšā; bet, ja lielies, tad zini: nevis tu nes sakni, bet sakne – tevi!” (Rom. 11:17, 18)

Šīs nedēļas pantos Pēteris norāda saviem lasītājiem uz svēto atbildību un augsto aicinājumu, kas viņiem ir kā Dieva derības ļaudīm, tiem, kas (izmantojot Pāvila valodu) ir uzpotēti olīvkokam. Un šo atbildību skaitā ir tās pašas, kas bija senajam Israēlam, – pasludināt lielo glābšanas patiesību, kas ir piedāvāta Kungā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 15. aprīlī.

Dzīvot kā kristiešiem

Pirmā Pētera 2:1 sākas ar vārdu "tādēļ", kas norāda, ka turpmāk rakstītais izriet no tā, kas bijis iepriekš. Pirmā Pētera 1. nodaļa, kā mēs redzējām, veiksmīgi atklāja, ko Kristus ir izdarījis mūsu labā un kā mums vajadzētu uz to reaģēt. Nākamajā nodaļā Pēteris šo pašu tēmu turpina tālāk.

Izlasī 1. Pēt. 2:1-3. Ko Pēteris mums saka par to, kā mums vajadzētu dzīvot?

Pēteris izmanto divus atsevišķus salīdzinājumus, lai parādītu, ka kristiešiem ir divkāršs pienākums. Viens ir negatīvs, tajā kaut kas ir jāatmet. Otrs ir pozitīvs, tajā mums vajadzētu censties kaut ko darīt.

Pirmajā salīdzinājumā Pēteris mudināja kristiešus atbrīvoties no ļaunprātības, krāpšanas, liekulības, skaudības un ļaunas runāšanas (1. Pēt. 2:1). To darot, kristieši uzvedīsies citādi nekā daudzi no apkārtējiem. Tā kā viņi ir atmetuši ļaunprātību, viņi neilgosies kaitēt citiem, bet meklēs viņu labumu. Tā kā kristieši ir atmetuši liekulību, viņi nekrāps citus, bet būs taisnīgi un godīgi. Kristieši neapskaudīs tos, kam ir vairāk nekā viņiem. Viņi būs apmierināti ar savu dzīvi un dzīvos tur, kur dievišķā Aizgādība viņus nolikusi. Viņi arī neizteiks tādus apgalvojumus, lai tīši bojātu citu reputāciju.

Otrs salīdzinājums, ko Pēteris izmanto, ir nupat piedzimuši bērni, kas alkst pēc piena (1. Pēt. 2:2). Tā ir pozitīvā puse viņa pamācībās. Kristieša dzīve nav tikai sliktā atstāšana. Šāda dzīve būtu tukša. Nē, tā ir tiekšanās pēc garīgās barības ar tādu pašu neatlaidību, kā izsalcis zīdāinis raud pēc piena. Viņš norāda lasītājiem uz šīs garīgās barības avotu (sk. arī Ebr. 4:12, Mat. 22:29, 2. Tim. 3:15-17), uz Dieva Vārdu, Bībeli. Dieva Vārdā mēs varam augt garīgi un morāli, jo tajā ir vispilnīgākā mums pieejamā iespējamā atklāsme par Jēzu Kristu. Jēzū mums ir vislielākā Svētā Dieva rakstura un būtības atklāsme, un tas ir Dievs, ko mēs mīlam un kam kalpojam.

Kā šīs divas idejas ir saistītas savā starpā; citiem vārdiem, kāpēc garīgās barības meklēšana Vārdā palīdz mums nolikt malā sliktu rīcību un attieksmi, no kā mūs brīdina Pēteris? _____

Dzīvais akmens

Izlasi 1. Pēt. 2:4-8 (sk. arī Jes. 28:16, Ps. 118:22, Jes. 8:14, 15). Kādas svarīgas patiesības Pēteris šeit piemin? Ko viņš mums pasaka par to, kā mums vajadzētu rīkoties, atsaucoties Jēzum? _____

Pastāstījis saviem lasītājiem par ilgām pēc garīgās barības, Pēteris nekavējoties pievērs viņu uzmanību Jēzum Kristum, dzīvajam akmenim, kas visdrīzāk ir atsauce uz Jeruzālemes templi. 1. Pēt. 2:4-8 viņš citē trīs Vecās Derības pantus, kas izgaismo stūrakmens nozīmi, ainojot Jēzus lomu Viņa draudzē. Pēteris nav vienīgais, kas šos pantus saista ar Jēzu. Jēzus pats izmanto Ps. 118:22 kādas līdzības noslēgumā (Mat. 21:42). Pēteris dara līdzīgi Ap.d. 4:11, uzrunājot jūdu vadītājus. Savukārt Pāvils Rom. 9:33 izmanto Jes. 28:16.

Pēteris grib pateikt, lūk, ko: lai arī Jēzus bija atmests un krustā sists, Viņš bija Dieva izredzēts kļūt par Sava garīgā nama stūrakmeni. Kristieši savukārt ir dzīvi akmeņi, kas iebūvēti šajā garīgajā namā. Izmantojot stūrakmens un būvakmeņu terminoloģiju, Pēteris apraksta draudzi. Tā ir balstīta uz Jēzu, bet veidota no Viņa sekotājiem.

Ievēro, ka, kļūstot par kristieti, tu kļūsti par daļu no vietējās draudzes un kristīgās kopienas. Tieši tāpat kā ķieģeli iebūvē lielākā būvē, tā arī kristieši nav aicināti būt par Jēzus sekotājiem izolēti no citiem. Kristietis, kas nepielūdz un nedarbojas kopā ar citiem kristiešiem, lai izplatītu Dieva valstību, ir acīmredzama pretruna. Kristieši ir kristīti Kristū, un, esot kristīti Kristū, viņi ir kristīti Viņa draudzē.

Pēteris arī runā par draudzes funkciju. Tai ir jāveido "svēta priesterība" (1. Pēt. 2:5), kas pienes "garīgus upurus". Ebreju Bībelē priesteri bija starpnieki starp Dievu un Viņa ļaudīm. Pētera un citu rakstnieku vārdi Jaunajā Derībā bieži izmanto tempļa un priesterības valodu, lai atklātu draudzi kā Dieva dzīvo templi un Viņa ļaudis kā tās priesterus. Viņš norāda uz Vecās Derības kalpošanas sistēmu, lai atklātu patiesības par to, kā kristiešiem mūsdienās vajadzētu dzīvot un darboties.

Izlasi vēlreiz 1. Pēt. 2:5. Ko nozīmē "pienest garīgus upurus"? Kā kristieši kā daļa no kopienas to dara? _____

Dieva derības ļaudis

Pēteris ļoti daudz raksta no Vecās Derības perspektīvas. Un šīs perspektīvas centrā ir derība – tēma, kas ir tik centrāla jūdu un kristiešu teoloģijā.

Kas tad ir derība? "Derība" (ebreju "berit") ir vārds, kas apraksta līgumu jeb formālu vienošanos starp divām pusēm. To var slēgt divi cilvēki (piemēram, Lābans un Jēkabs 1. Moz. 31:44) vai divi ķēniņi (piemēram, Sālamans un Hiram 1. Ķēn. 5:26, kur "berit" tulkots kā "derība"). To varēja slēgt arī starp ķēniņu un viņa tautu, kā, piemēram, Dāvids un Israēla vecaji (2. Sam. 5:3).

Redzamākā starp šīm tēmām ir īpašās derības attiecības, kas pastāv starp Dievu un Viņa izredzētajiem ļaudīm, Ābrahāma pēcnācējiem.

Izlasi 1. Moz. 17:1-4, 2. Moz. 2:24, 2. Moz. 24:3-8. Ko šie panti mums stāsta par derību, ko Dievs slēdza ar Israēlu? _____

Pirmajā Bībeles grāmatā ziņots, kā Dievs slēdza derību ar Ābrahāmu (1. Moz. 15:9-21, 17:1-26). Dievs "atcerējās" šo derību, kad Viņš glāba Sāvus ļaudis no apspiestības Ēģiptē (2. Moz. 2:24). Dievs atjaunoja to Mozus laikā, kad Viņš deva desmit baušļus un citus likumus Israēla bērniem (2. Moz. 19:1–24:8, īpaši 2. Moz. 24:3-8).

Bet derības apsolījumi nebija bez nosacījumiem. "Kungs slēdza derību, ka, ja viņi būs uzticīgi, paklausot Viņa prasībām, Viņš svētīs viņus visās jomās un visos viņu roku darbos." (E. Vaita "Liecības draudzei" 2. sēj., 574. lpp.)

Patiešām, pravieši atkārtoti brīdināja Israēlu par briesmām nepaklausīt Dieva likumam, bieži izmantojot valodu, kas atgādināja derību. Ir izteikti apgalvojumi, ka daudzi Bībeles pravietojumi ir ar nosacījumu, izņemot Daniēla un Atklāsmes grāmatas pravietojumus. Lūk, cik centrāla ir paklausības ideja attiecībā uz derības apsolījumiem. Derības svētību apsolījumi ir ar nosacījumu par paklausību Dieva likumiem, un pravietojumi par sodu attiecas tikai uz nepaklausīgajiem.

Ko tev nozīmē būt derības attiecībās ar Dievu? Kādus pienākumus tev uzliek šīs derības attiecības? _____

Ķēnišķīgi priesteri

2. Mozus grāmatā 19. nodaļā Kungs teica Mozum: "Tad Mozus kāpa pie Dieva, un Kungs sauca uz viņu no kalna: "Tā saki Jēkaba namam, stāsti Israēla dēliem: jūs redzējāt, ko es darīju ēģiptiešiem, ka es jūs nesu uz ērgļa spārnieniem un atvedu pie sevis! Un tagad – ja jūs man klausīt klausīsiet un turēsiet manu derību, tad no visām tautām jūs būsiat mans īpašums, jo mana ir visa zeme! Jūs man būsiat priesteru valsts un svēta tauta! – saki šos vārdus Israēla dēliem!"

Šī ir evaņģēlija vēsts, kas atklāta tūkstoš gadu pirms krusta notikumiem: Dievs izglābs Savus ļaudis, glābjot viņus no grēka un tā važām, un tad Viņš pavēl tiem mīlēt Viņu un paklausīt Viņam kā īpašiem derības ļaudīm Viņa un pasaules priekšā.

Izlasi 1. Pēt. 2:5, 9, 10 un 2. Moz. 19:6. Ko Pēteris domā, nosaucot kristiešus par "ķēnišķīgiem priesteriem" un "svētu tautu" (1. Pēt. 2:9)? Ko šī valoda atklāj jums kā septītās dienas adventistiem par mūsu pienākumiem? _____

"Garīgs nams", "izredzēta paaudze", "ķēnišķīgi priesteri" un "Dieva tauta" ir goda apzīmējumi, kas Bībelē apraksta īpašas attiecības, kas Dievam bija ar Ābrahāma pēcnācējiem. Tagad, Jaunās Derības kontekstā, Jēzus un krusta kontekstā, Pēteris izmanto to pašu derības valodu un attiecina to uz draudzes locekļiem. Derības apsoliņumi, kas izteikti Israēlam, tagad ir paplašināti un tie iekļauj ne tikai jūdus, kas tic Jēzum, bet arī pagānu ticīgos. Jā, caur Jēzu arī pagāni var saukties par Ābrahāma bērniem. "Un, ja jūs piederat Kristum, jūs esat Ābrahāma pēcnācēji, mantinieki pēc apsoliņuma." (Gal. 3:29) Caur Kristu ikviens, neskatoties uz dzimšanu, var kļūt par daļu no šīs "ķēnišķīgās priesterības".

Svēta tauta? Ķēnišķīgi priesteri? Attiecinot uz sevi, ko šiem jēdzieniem vajadzētu nozīmēt jums saistībā ar to, kā dzīvojam gan katrs personīgi, gan kā kopiena? Kā mēs varam labāk izdzīvot šo augsto aicinājumu? _____

Pasludinot slavu

Paralēles ar Vecās Derības draudzi nebeidzas tikai ar glābšanu un to, ka mēs esam Dieva aicināti un izredzēti. Jautājums ir: aicināti un izredzēti uz ko? Pēteris ātri dod atbildi.

Viņš norāda, ka šīs īpašās attiecības ir ar kādu nolūku. Kristiešiem ir "jāsludina Viņa izcilie darbi, kas jūs no tumsas ir aicinājis savā brīnumainajā gaismā" (1. Pēt. 2:9, ESV). Tas bija jādara senajam Israēlam. Dievs aicināja viņus būt par Viņa lieciniekiem pasaulē. Dieva nolūks bija svētīt visu pasauli caur seno Israēlu, Viņa derības ļaudīm.

Izlasi šos pantus. Kas tiem visiem ir kopīgs? 5. Moz. 4:6, 26:18, 19; Jes. 60:1-3, Zah. 8:23. _____

Senajam Israēlam kā derības tautai bija misija aizsniegt pasauli ar evaņģēliju, ar Kunga piedāvāto glābšanu. Kristiešiem ir tāda pati dievišķā misija. Viņi ir aicināti līdzdalīt citiem savu pieredzi un zināšanas par Dievu un to, ko Viņš ir izdarījis pasaulei caur Kristu.

Izlasi 1. Pēt. 2:10. Kāpēc šis pants ir tik centrāls visā kristiešu misijā un mērķī?

Pasaule ir iegrimusi grēkā, nāvē, gaidāmajā nolemtībā. Bet Jēzus atdeva Savu dzīvību, lai ikvienu glābtu no šīs iznīcības. Šodien, tāpat kā senajā Israēlā, pagodinājuma apzīmējumi ir arī atbildības apzīmējumi. Kristiešiem ir ārkārtīgi augsts statuss: Dieva ļaudis. Bet tas uzliek atbildību aicināt citus pievienoties šim augstajam statusam. Kā apgalvots 1. Pēt. 2:10, kristieši tagad veido paši savu tautu. Kādreiz viņi nebija tauta, bet tagad ir saņēmuši žēlastību kļūt par svētu tautu (sk. Hozejas 1, 2). Bībelē "svēts" parasti nozīmē nošķirts īpašai kalpošanai. Tāpēc kā "svētai" tautai kristiešiem ir jānošķiras no pasaules, un to var redzēt tajā, kādu dzīvi viņi dzīvo. Viņiem ir jābūt arī kā ugunij aukstā naktī, kas velk citus pie siltuma. Kristiešiem ir uzlikta atbildība dalīties ar citiem godības pilnajā glābšanā, kas ir viņu daļa.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Draudze ir ļoti dārga Dieva acīs. Viņš to vērtē nevis par tās ārējiem sasniegumiem, bet patiesās dievbijības dēļ, kas atšķir to no pasaules. Viņš to vērtē pēc draudzes locekļu izaugsmes Kristus atziņā, saskaņā ar viņu progresu garīgajā pieredzē.

Kristus no sava viņa kalna alkst saņemt svētuma un nesavtības augļus. Viņš meklē mīlestības un labestības principus. Pat viss mākslai pieejamais skaistums nespēj līdzināties tam skaistumam, kuram jāatklājas cilvēkos, kas ir Kristus pārstāvji. Žēlastības atmosfēra, kas apņem ticīgā cilvēka dvēseli, un Svētais Gars, kas darbojas pie prāta un sirds, padara cilvēku par “dzīvības smaržu uz dzīvību”, pavērdams Dievam iespēju svētīt viņa darbu.” (E. Vaita “Kristus līdzības” 298. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ko nozīmē būt acinātam no tumsas “Viņa brīnišķajā gaismā”? Ja tev būtu jāpaskaidro šī doma kādam, kas netic Jēzum, ko tu teiktu? Kas ir tumsa? Kas ir gaisma? Un kāda ir atšķirība starp abiem tajā kontekstā, par ko Pēteris runā?

2. “Redziet, es jums mācu likumus un tiesas, ko Kungs, mans Dievs, jums pavēlēja pildīt tajā zemē, kuru jūs ejat iemantot. Turiet un pildiet tos – tā jūs būsiet gudri un saprātīgi to tautu acīs, kas, dzirdot par visiem šiem likumiem, sacīs: tiešām, gudra un saprātīga ir šī lielā tauta! Jo kura gan būtu tā lielā tauta, kurai Dievs tik tuvu kā Kungs, mūsu Dievs, vienmēr, kad mēs viņu piesaucam! Un kura gan būtu tā lielā tauta, kuras likumi un tiesas ir tik taisnīgas kā visa šī bauslība, ko es jums šodien dodu.” (5. Moz. 4:5-8) Kā šie vārdi attiecas uz jums kā septītās dienas adventistiem, un ko Dievs mūs ir acinājis darīt, ņemot vērā visu, kas jums ir dots?

3. Izlasi 1. Pēt. 2:3. Ko Pēteris domājis ar vārdiem “ja vien jūs esat baudījuši, cik Kungs ir labs”? Kā jūs esat baudījuši Viņa žēlastību?

4. Paskaties uz savu vietējo draudzi. Kas tajā ir tāds, kas padara to un tās locekļus pievilcīgus tiem, kas neko nezina par septītās dienas adventistiem vai par to, kam mēs ticam?